

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 juni 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Oostenrijk) — Online Games Handels GmbH e.a./Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Zaak C-685/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Artikel 49 VWEU — Vrijheid van vestiging — Artikel 56 VWEU — Vrij verrichten van diensten — Kansspelen — Beperkende regeling van een lidstaat — Punitieve bestuurlijke sancties — Dwingende vereisten van algemeen belang — Evenredigheid — Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — Artikel 47 — Recht op effectieve rechterlijke bescherming — Nationale regeling op grond waarvan de rechter in het kader van de vervolging van bestuursrechtelijk bestrafte overtredingen de bij hem aanhangige feiten ambtshalve moet onderzoeken — Verenigbaarheid)

(2017/C 277/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Verwerende partij: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Dictum

De artikelen 49 en 56 VWEU, zoals met name uitgelegd in het arrest van 30 april 2014, *Pfleger e.a.* (C-390/12, EU:C:2014:281), gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale procedurele regeling op grond waarvan de rechter die in het kader van een bestuursrechtelijke strafprocedure een uitspraak moet doen over de verenigbaarheid met het Unierecht van een regeling waarbij de uitoefening van een fundamentele vrijheid van de Europese Unie wordt beperkt, zoals de vrijheid van vestiging of de vrijheid van dienstverrichting binnen de Europese Unie, de feiten van de bij hem aanhangige zaak ambtshalve moet onderzoeken in het kader van de vaststelling van het bestaan van bestuursrechtelijke overtredingen, mits een dergelijke regeling er niet toe leidt dat die rechter zich in de plaats moet stellen van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat, die het nodige bewijs moeten overleggen teneinde die rechter in staat te stellen na te gaan of die beperking gerechtvaardigd is.

⁽¹⁾ PB C 118 van 4.4.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 21 juni 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Amtsgericht Kehl — Duitsland) — Strafzaak tegen A

(Zaak C-9/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Verordening (EG) nr. 562/2006 — Communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscodes) — Artikelen 20 en 21 — Overschrijding van de binnengrenzen — Controles binnen het grondgebied — Nationale regeling op grond waarvan controles mogen worden uitgevoerd om de identiteit vast te stellen van personen die worden aangehouden binnen een gebied van 30 km vanaf de gemeenschappelijke grens met andere staten die partij zijn bij de Schengenuitvoeringsovereenkomst — Mogelijkheid om controles uit te voeren los van het gedrag van de betrokkene of van het bestaan van bijzondere omstandigheden — Nationale regeling op grond waarvan personen in spoorwegstations aan bepaalde controlemaatregelen kunnen worden onderworpen]

(2017/C 277/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Kehl

Partij in de strafzaak

A

In tegenwoordigheid van: Staatsanwaltschaft Offenburg**Dictum**

- 1) Artikel 67, lid 2, VWEU alsook de artikelen 20 en 21 van verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscode), zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 610/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarbij aan de politiediensten van de betrokken lidstaat de bevoegdheid wordt toegekend de identiteit van iedere persoon te controleren in een gebied tot 30 km landinwaarts vanaf de landgrens van deze lidstaat met andere staten die partij zijn bij de op 19 juni 1990 te Schengen (Luxemburg) ondertekende Overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord van 14 juni 1985 tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek, betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, om de illegale binnenkomst of het illegale verblijf op het grondgebied van die lidstaat te voorkomen of te bestrijden dan wel om bepaalde strafbare feiten te voorkomen die de veiligheid van de grenzen aantasten, los van het gedrag van de betrokken persoon of van het bestaan van bijzondere omstandigheden, tenzij de regeling in kwestie die bevoegdheid zodanig inkadert dat de feitelijke uitoefening ervan niet hetzelfde effect kan hebben als grenscontroles. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of aan deze voorwaarde is voldaan.
- 2) Artikel 67, lid 2, VWEU alsook de artikelen 20 en 21 van verordening nr. 562/2006, zoals gewijzigd bij verordening nr. 610/2013, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is — op grond waarvan de politiediensten van de betrokken lidstaat aan boord van treinen en op de terreinen van de spoorwegen van die lidstaat de identiteit of de grensoverschrijdingsdocumenten van iedere persoon mogen controleren, alsook hem daartoe korte tijd staande mogen houden en mogen ondervragen, voor zover deze controles zijn gebaseerd op terreinkennis of op de ervaring van de grenspolitie — op voorwaarde dat de uitvoering van die controles in het nationale recht is onderworpen aan nadere regels en beperkingen die de intensiteit, de frequentie en de selectiviteit ervan regelen. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of aan deze voorwaarde is voldaan.

⁽¹⁾ PB C 136 van 18.4.2016.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 15 juni 2017 — Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Europese Commissie, Raad van de Europese Unie

(Zaak C-19/16 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) —
Terrorismebestrijding — Specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Osama bin Laden, het Al-Qa'ida-netwerk en de Taliban — Verordening (EG) nr. 881/2002 — Bevriezing van tegoeden en economische middelen van natuurlijke en rechtspersonen die zijn opgenomen in een lijst van het Sanctiecomité van de Verenigde Naties — Heropname van de namen van deze personen in de lijst in bijlage I bij verordening nr. 881/2002 na nietigverklaring van de oorspronkelijke opname — Verdwijning van de rechtspersoon in de loop van het geding — Bekwaamheid om in rechte op te treden]

(2017/C 277/14)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (vertegenwoordigers: N. Garcia-Lora, solicitor, E. Grieves, barrister)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci en J. Norris-Usher, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: G. Étienne, J.-P. Hix en H. Marcos Fraile, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.